

Kommun säger nej till ekoby

– Som jag ser det vill kommunen ha apartheid tillbaka. Vi är färgade, och därför ska vi inte ha rätt att stanna i det här området där vi alltid har bott, säger Colleen Solomons.

I Wilderness Heights har de boende kämpat i 10 år för rättigheten att stanna kvar och ersätta sina skjul av plåt och papp med en ekoby.

Naturskyddsområdet Wilderness är ett av de mest populära stoppen längs med Garden Route, Sydafrikas kustnära mecka för utländska turister. Några minuters bilfärd upp mot bergen från centralorten Wilderness ligger ett så kallat squatter camp, Wilderness Heights, väl synligt från vägen som leder till ett av de mest välbesökta utflyktsmålen i området.

Collin Solomons och hans kamrater i områdets boendekommitté tror att närheten till vägen och tätorten är en orsak till att kommunen vill flytta Wilderness Heights därifrån, till någon plats där turister inte passerar. De känner sig också motarbetade av farmägare i området som de tror trycker på för en förflyttning av området, för att deras fastigheter inte ska förlora i värde.

– Jag förstår inte vad problemet är. Varför vill de inte ha oss kvar här? Departementet som äger området där vi bor har sagt att de överlåter marken utan kostnad till oss på ett villkor: att kommunen bygger lågkostnads-hus här. Men George kommun vägrar att ta emot marken! säger Colleen.

Sedan 1995 har Wilderness Heights, där ett 90-tal familjer bor, hamnat i kläm mellan statliga instanser som kommer med olika besked.

Departementet för offentligt byggande är villigt att överlåta marken, medan kommunen vill flytta hela området till ett etablerat township som ligger avsevärt längre bort från Wilderness.

– Vi vill stanna här. De andra ställena ligger långt från våra arbetsplatser och transport är dyrt. Att pendla skulle kosta oss 12 rand om dagen, och många tjänar runt 40 rand om dagen (14, resp 46 kronor). Häriifrån kan vi gå in till stan, säger Annie Simons.

Nya boende bötfälls

Wilderness Heights ligger nära ett jordbruksområde, och de flesta som rest sina skjul och bosatt sig på den kulliga höjden har blivit utslängda från farmer i området som sålts eller lagts ned efter de första demokratiska valen 1994.

De flesta som rest sina skjul och bosatt sig på den kulliga höjden Wilderness Heights har blivit utslängda från farmer som sålts eller lagts ned efter de första demokratiska valen 1994.

FOTO: SARA JANSSON

– Min mamma arbetade på en farm här intill, men vi blev vräkta därifrån när farmen såldes. Vi har bott här sedan 1997, berättar Marlen Brink.

För fyra månader sen hölls ett massmöte med borgmästaren där Wilderness Heights-invånarna blev lovade ett snabbt svar om vad som ska hända med deras område. Boendekommittén har planerat en ekoby med hus i trä och lera, som invånarna själva ska bygga genom bidrag från staten, om de får lov att stanna.

Men planerna ligger i träda, och Colleen

berättar att kommunen hotar med böter om nya familjer flyttar in i Wilderness Heights. Under tiden väntar invånarna som i ett vakuuum på att få besked om vad som ska hända med dem.

– En del jordägare här omkring kommer till mig och säger att de kan bygga ett hus till mig någon annanstans. De försöker bearbeta mig eftersom jag är en av ledarna i området. Men jag tänker stanna här. Vi måste kämpa för våra rättigheter! säger Colleen.

ÅSA ERIKSSON

Garden Route

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-ickekommersiell-Dela Lika 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.